

Idegen titkok sürgönydrótjaként (1918) című Hevesy Iván öt számot megért folyóiratában, a *Jelenkorban* (1917—1918) látott napvilágot.

A Neuwald Margithoz írott két versikét Dénes Zsófia közölte a *Magyar Nemzet* 1974. augusztus 4-i számában, de olvasható a *Tegnapi újművészek* (Kozmosz, Bp. 1974.) című kötetében is. Kiegészítésül csak annyit, hogy az *Árnyas platánok alatt...* kezdetű vers egy újszegedi élmény kapcsán keletkezett. Itt ült Nagy László „a fák alatt”, itt találkozott a társnőivel séta közben francia társalgást gyakorló Neuwald Margittal.

NAGY AKOSSAL MOHOLON

Bodri Ferenc cikkéből (*Tiszatáj*, 1972. 8.) tudjuk, hogy Moholy-Nagy 1918 decemberében Babitsnak is küldött néhány költeményt, melyeknek nyoma veszett.

Eddig tehát mindössze hat verset ismertünk a művésztől — magyar nyelven. (Néhányat angolra fordítva közölt Sibyl Moholy-Nagy a férjéről írott, 1950-ben megjelent könyvében.)

A most közreadott négy verssel együtt immáron tízre nő az ismert Moholy-Nagy-versek száma. E költemények az 1910-ben indult szegedi *Délmagyarország* hasábjain jelentek meg. Egyelőre nem tudjuk, hogy a gimnazista Nagy László hogyan került kapcsolatba 1911-ben a Szegedi Naplóval és 1912-ben a *Délmagyarországgal*. (Talán a nagybácsira, dr. Nagy Gusztáv ügyvédre tekintettel közölték a diákköltő verseit.) A *Délmagyarország* irodalmi rovatának színvonalát ebben az időben olyan nevek határozták meg, mint Gorkij, Ady, Kosztolányi stb. A lap 1912. október 27-i, vasárnapi számának tárcarovata egyszerre három verset közölt a középiskolás diáktól: